

РЕШЕНИЕ

№ 6290

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7662** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Подадена е касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда”- С. - област срещу Решение от 01.04.2020 г. по НАХД № 6126/2018 г. по описа на СРС, 114 състав, с което е отменено наказателно постановление № 23-001784/18.01.2018г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда”-С.. Навеждат се твърдения, че решението е неправилно, като постановено при нарушаване на материалния закон и е необосновано. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – М. П. К. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на М. П. К. от [населено

място] срещу наказателно постановление № 23-001784/18.01.2018 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С.- област, с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка с чл. 415, ал. 2 от КТ, на М. П. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл. 402, ал. 2, във връзка с чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, затова че на 05.12.2017г., в [населено място], [улица], ет. 2, ап. 8, в обект на контрол: Кантора на частен съдебен изпълнител (ЧСИ) Н. К., ЕИК [ЕГН], в качеството ѝ на длъжностно лице по смисъла на §1 т.5 от ДР на КТ, а именно помощник частен съдебен изпълнител (ПЧСИ), е създала пречки на контролен орган да изпълни служебните си задължения, изразяващи се в забрана на всички работници и служители да попълнят в присъствието на контролните органи така раздадените декларации на основание чл. 399 от КТ и във връзка с чл. 402, ал. 1, т. 3, чл. 402, ал. 2 от КТ и чл.39 ал. 1 от АПК и чл. 40, ал.1 от АПК, с които да установят законност на трудовите правоотношения на заварените лица.

С Решение от 01.04.2020 г. по НАХД № 6126/2018 г. по описа на СРС, 114 състав е отменено наказателно постановление № 23-001784/18.01.2018 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С. област.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препащане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така, че от събраните в хода на съдебното дирене доказателства, в това число от разпита на шестима свидетели, не се установява по несъмнен начин, че М. К. е осъществила състава на визираното административно нарушение.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните писмени и гласни доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Разпоредбата на чл. 415, ал. 2 от КТ предвижда, че работодател, който противозаконно пречи на контролен орган за спазване на трудовото законодателство да изпълни служебните си задължения, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 20000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 10 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. А съгласно чл. 402, ал. 2 от КТ - работодателите, органите по назначаването, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции. Посочената като нарушена разпоредба - чл.402, ал.2 КТ във връзка с чл. 415, ал.2 КТ действително изисква активно поведение, което противозаконно да пречи контролен орган за спазване на трудовото законодателство да изпълни служебните си задължения, каквото поведение в случая не е налице.

Касационната инстанция споделя доводите на въззивната инстанция, че не е установено, че именно помощник частен съдебен изпълнител М. К. е създала пречки

на контролните органи да изпълнят служебните си задължения. Установява се, че въпросните декларации са представени от частен съдебен изпълнител Н. К. с молба от 13.12.2017г., след като е разбрала за започналата проверка. Няма спор, че към момента на самата проверка – 05.12.2017г. ЧСИ Н. К., е била на оперативно лечение във ВМА, Клиника по очни заболявания, видно от приложената епикриза за периода 04-06.12.2017г. От друга страна, никъде в цитираните от административнонаказващия орган нормативни разпоредби: чл. 399 от КТ и във връзка с чл. 402, ал. 1, т. 3, чл. 402, ал. 2 от КТ и чл.39 ал. 1 от АПК и чл. 40, ал.1 от АПК, не се визира изискването декларациите за установяване на законност на трудовите правоотношения, да се попълват в присъствието на контролните органи.

Правомощията на контролните органи са разписани в чл.402 от КТ, като според тази норма контролните органи в рамките на своята компетентност имат право да изискват от работодателя, съответно от органа по назначаването, обяснения, сведения и представяне на всички необходими документи, книжа и заверени копия от тях във връзка с упражняването на контрола /ал.1, т.3/. Съгласно чл.402, ал.2 от КТ работодателите, органите по назначаването, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции.

Видно от показанията на четирима от общо шестимата разпитани свидетели, в това число и тези на свидетелката Р., участвала в проверката, не се установява конкретно действие от страна на санкционираното лице, с което да е пречатствана проверката.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.04.2020 г. по НАХД № 6126/2018 г. по описа на СРС, 114 състав, с което е отменено наказателно постановление № 23-001784/18.01.2018г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда”- С. област. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

